

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คู่มือชุดความรู้ด้านครอบครัว
ฉบับประชาชน

จัดทำโดย

กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

www.dwf.go.th

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

คำนำ

คู่มือชุดความรู้ด้านครอบครัว ฉบับประชาชนเล่มนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) จัดทำขึ้นเพื่อให้ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)/ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.) มีองค์ความรู้ด้านครอบครัวที่เข้าใจง่ายสามารถนำไปประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนทั่วไปในชุมชน ในด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว การป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงการสร้างหลักประกันความมั่นคงให้แก่บุคคลในครอบครัว และการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่คณะทำงานศพค./ศปก.ต. รวมทั้งประชาชนทั่วไปที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้

กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

สารบัญ

หน้า

•	นิยามครอบครัว	1
•	“ความรุนแรงในครอบครัว” กฎหมายการดำเนินงาน กระบวนการคุ้มครอง	3
•	สหวิชาชีพ	6
•	ริบิ้นสีขาวกับการรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ	9
•	มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง	12
•	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรง ในครอบครัวระดับตำบล	14
•	พ.ร.บ. การฉ้อโกงกิจการ พ.ศ. 2545	19
•	พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558	21
•	พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	24
•	สวัสดิการต่าง ๆ ที่ควรรู้	28

“ความรุนแรงในครอบครัว ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวแต่เป็นเรื่องของทุกคน”
ไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย ไม่กระทำความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

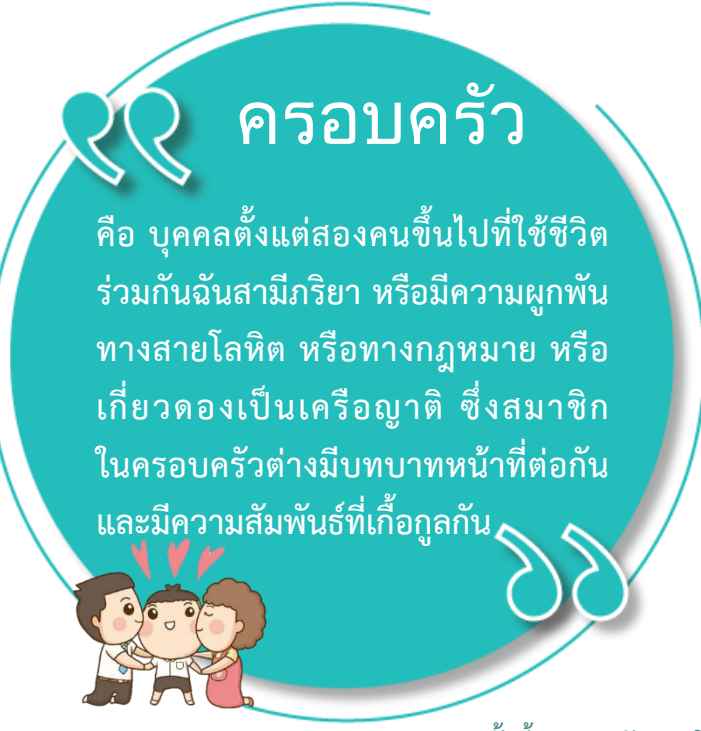
นิยามครอบครัว

การประชุมคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัว (กยค.)
ครั้งที่ 2/2562 เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2562 มีมติเห็นชอบร่างนิยาม
และประเภทครอบครัว โดยค่านิยามและประเภทครอบครัวนี้ไม่มีผล
ในการนำไปบังคับใช้ตามกฎหมายใดๆ เป็นการจัดทำขึ้นเพื่อการเก็บข้อมูล
สถิติและสถานการณ์ของครอบครัวไทยเท่านั้น

นิยามครอบครัว

ประเภทครอบครัว

ครอบครัวตามโครงสร้าง : ครอบครัวทั่วไปเมื่อจำแนกประเภท
ตามโครงสร้าง แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ครอบครัว

คือ บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่ใช้ชีวิต
ร่วมกันฉันสามีภรรยา หรือมีความผูกพัน
ทางสายโลหิต หรือทางกฎหมาย หรือ
เกี่ยวดองเป็นเครือญาติ ซึ่งสมาชิก
ในครอบครัวต่างมีบทบาทหน้าที่ต่อกัน
และมีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน

ครอบครัวเดี่ยว

คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบุคคลที่ใช้ชีวิต
ร่วมกันฉันสามีภรรยาอาจมีหรือไม่มีบุตร พ่อ
หรือแม่อยู่กับบุตร หรือพี่น้องหรือญาติ
ไม่เกินสองรุ่นใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สามรุ่น
ขึ้นไป หรือครอบครัวเดี่ยวสองครอบครัวขึ้นไป
ที่มีความผูกพันทางสายโลหิต หรือเกี่ยวดอง
เป็นเครือญาติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน
และอาศัยอยู่ในบ้านหรือบริเวณเดียวกัน

ครอบครัวขยาย

ทั้งนี้ ครอบครัวตามโครงสร้างดังกล่าว อาจมีบางครอบครัวที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน 6 ลักษณะ ดังนี้

ครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว

คือ ครอบครัวที่พ่อหรือแม่ต้องเลี้ยงดูบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยลำพัง

ครอบครัวข้ามรุ่น

คือ ครอบครัวที่มี ปู่ ย่า ตา ยาย อยู่กับหลานตามลำพัง

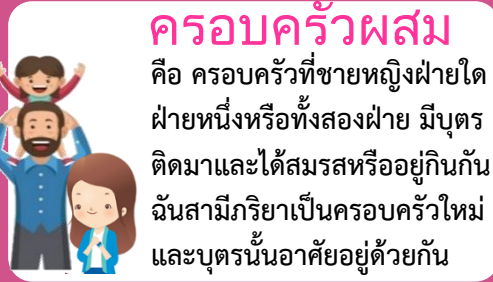
ครอบครัวที่ผู้สูงอายุอยู่ด้วยกันตามลำพัง

คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิกอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ตั้งแต่สองคนขึ้นไป อยู่ร่วมกัน โดยไม่มีสมาชิกช่วงวัยอื่นอาศัยอยู่ด้วย

ครอบครัวคู่รักเพศเดียวกัน

คือ ครอบครัวที่มีบุคคลเพศเดียวกันใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา

ครอบครัวผสม

คือ ครอบครัวที่ชายหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย มีบุตรติดมาและได้สมรสหรืออยู่กินกันฉันสามีภรรยาเป็นครอบครัวใหม่และบุตรนั้นอาศัยอยู่ด้วยกัน

ครอบครัววัยรุ่น

คือ ครอบครัวที่ชายและหญิงมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้ชีวิตร่วมกันฉันสามีภรรยา

ครัวเรือน

หน่วยการอยู่อาศัย (unit of residence) ของบุคคลหรือกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันและกินอยู่ร่วมกันในสถานที่เดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือทางเครือญาติ โดยบุคคลเหล่านั้นจัดหาหรือใช้สิ่งอุปโภคบริโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน

ครัวเรือนคนเดียว

คือ ครัวเรือนที่บุคคลอาศัยอยู่คนเดียวตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป

ครัวเรือนที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ

คือ ครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปอาศัยอยู่ร่วมกันโดยไม่มีความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยา ไม่มีความผูกพันทางสายโลหิตและไม่มีความเกี่ยวดองเป็นเครือญาติ แต่มีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน

โดย กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เพจ : White Ribbon Team
เว็บไซต์ : www.violence.in.th

โทรศัพท์ โทรสาร : 0-2642-7750
อีเมล : protectfamily.dv@gmail.com

“ความรุนแรงในครอบครัว”

กฎหมายการดำเนินงาน กระบวนการคุ้มครอง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 12 พ.ย. 50

บุคคลในครอบครัว คือใคร ?

คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยา โดยมีได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน (มาตรา 3)

ความรุนแรงในครอบครัว คืออะไร ?

- การกระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ ของบุคคลในครอบครัว
- การกระทำที่มีเจตนาที่อาจเป็นอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ ของบุคคลในครอบครัว
- การใช้อำนาจครอบงำบุคคลในครอบครัว อย่างผิดทำนองคลองธรรม (มาตรา 3)

** แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

กรณีผู้ถูกกระทำฯ ประสงค์จะดำเนินคดี

ให้แจ้งความหรือร้องทุกข์ภายในกำหนดเวลา 3 เดือน

** นับตั้งแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงอยู่ในวิสัย
หรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ (มาตรา 7)

พบเห็นหรือทราบ

(มาตรา 6)

การกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี
และบุคคลในครอบครัว

โทร. ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300

หรือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด

ห้ามพิมพ์โฆษณาหรือเผยแพร่ ต่อสาธารณชน

ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน

หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 9)

เจตนารมณ์ของกฎหมาย

- คุ้มครองและป้องกันผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความรุนแรง
ให้มีโอกาสกลับตัว
- ยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ
- รักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว

การใช้มาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว

(มาตรา 10)

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

พนักงานฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ออกคำสั่ง
กำหนดมาตรการหรือวิธีการ
เพื่อบรรเทาทุกข์
ภายใน 48 ชั่วโมง

ผู้กระทำความรุนแรง

- เข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์
- ชดใช้เงินช่วยเหลือ
- ห้ามเข้าในที่พำนักหรือเข้าใกล้
ตัวบุคคลใดในครอบครัว
- กำหนดวิธีการดูแลบุตร

โทษผู้ใดกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน

หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 4)

สิทธิและสวัสดิการ

ของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ

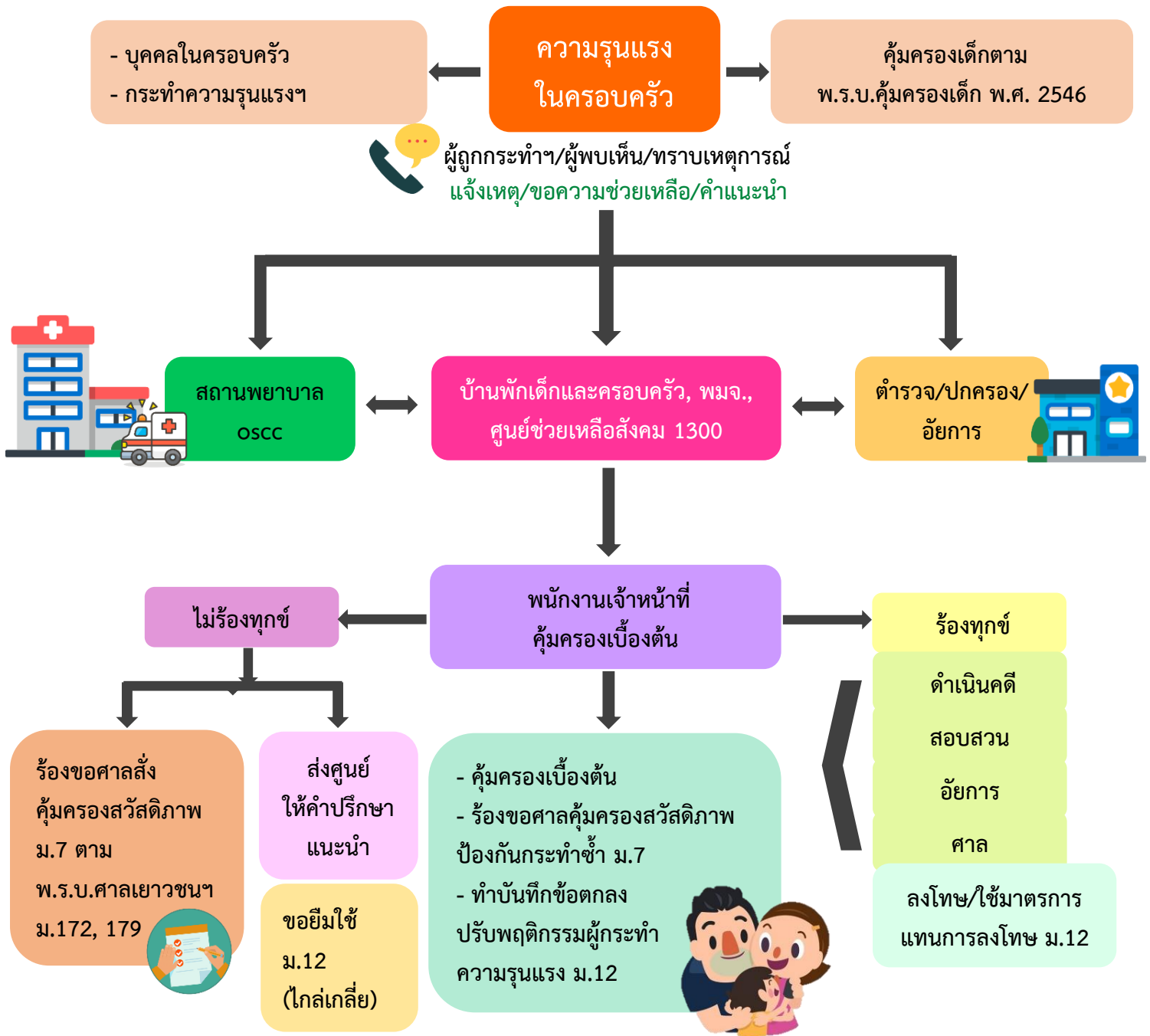
1. สิทธิในการได้รับการบริการตรวจรักษาและให้คำปรึกษา
2. สิทธิในการร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดี
3. สิทธิในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความรุนแรง
4. สิทธิในการร้องขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ
5. สิทธิในการมีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์
หรือบุคคลที่ตนร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะที่สอบปากคำ
6. สิทธิในการขอให้ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการ
บรรเทาทุกข์ชั่วคราว
7. สิทธิในการยอมความ
8. สิทธิในการได้รับความคุ้มครองมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา
หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน
9. สิทธิในการยื่นอุทธรณ์ให้ศาลทบทวนคำสั่งข้อกำหนด
มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
10. สิทธิในการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมยอมความ

QR พ.ร.บ.ฉบับเต็ม และหนังสือสิทธิและสวัสดิการ

กระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ที่มา : นายสาโรช นักเบศร์. (2561). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การเสริมสร้างทักษะและขับเคลื่อนงานตามพระราชบัญญัติฯ แก่บุคลากร สศ. องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ”, โรงแรมเดอะ ทวิน ทาวเวอร์ กรุงเทพฯ. วันที่ 11 – 14 มิถุนายน 2561

สหวิชาชีพ

ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพ
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

สหวิชาชีพ

ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการคุ้มครอง สวัสดิภาพผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว

การทำงานในรูปแบบทีมสหวิชาชีพ (Interdisciplinary Team)

ทีมสหวิชาชีพ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ มีความรู้ ทักษะ และความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างมีระบบ และเป็นกระบวนการ โดยอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมาย และวัตถุประสงค์เดียวกัน มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประเมินสภาพการณ์ของปัญหาและรับผิดชอบร่วมกันทั้งกระบวนการ

ในการดำเนินงานด้านการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพแก่ผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ไม่สามารถดำเนินการเพียงหน่วยงานเดียวได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในเชิงบูรณาการจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม โดยมีรูปแบบการทำงานแบบ “สหวิชาชีพ” ประกอบด้วย

แพทย์

พยาบาล

นักจิตวิทยา

นักสังคมสงเคราะห์

ตำรวจ

ทนายความ

อัยการ

ศาล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคประชาชน

“ซึ่งเข้ามามีบทบาทในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการคุ้มครองช่วยเหลือเบื้องต้น ด้านการแพทย์ ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านกฎหมายและการร้องทุกข์”

สหวิชาชีพกับการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

1

การช่วยเหลือเบื้องต้น การเข้าไปในเคสสถาน

- พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่เกิดเหตุเพื่อสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ ถูกระทำความรุนแรงฯ หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่นั้น โดยไม่ต้องขอหมายศาล แต่ให้แสดงบัตรประจำตัว และแจ้งให้ทราบถึงเหตุของการเข้าไปในเคสสถาน
- เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ค้นพบว่า ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงฯ ได้รับบาดเจ็บทางร่างกายหรือจิตใจ จะดำเนินการรีบส่งตัวผู้เสียหายไปรับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

2

การช่วยเหลือด้านการแพทย์ และการสังคมสงเคราะห์

- ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว จะได้รับความช่วยเหลือจากพนักงานเจ้าหน้าที่จัดส่งไปรับการรักษาอาการบาดเจ็บยังสถานพยาบาล โดยจัดให้เข้ารับการรักษาจากแพทย์ และขอรับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

3

การช่วยเหลือด้านกฎหมาย และการร้องทุกข์

- หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงฯ ประสงค์จะดำเนินคดี ให้ดำเนินการให้ผู้เสียหายพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ นั้นไม่อยู่ในวิสัยหรือมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องทุกข์แทน
- ในกรณีผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ ไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ แต่ก็ไม่ต้องการถูกระทำซ้ำ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็จะให้คำแนะนำให้ผู้ถูกระทำฯ ใช้สิทธิยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

บทบาทของกลไกในการดำเนินงาน

ตาม พ.ร.บ. คຸ້ມครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

เครือข่ายกลไก พ.ร.บ. คຸ້ມครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

กระบวนการยุติธรรม

ศาลยุติธรรม

- พิจารณาคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมีคำพิพากษา ลงโทษผู้กระทำความผิด หรืออาจใช้มาตรการปรับพฤติกรรมแทนการลงโทษ
- คຸ້ມครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวโดยการออกคำสั่งคຸ້ມครองสวัสดิภาพตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อัยการ

- พิจารณาสั่งฟ้องดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- คຸ້ມครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวระหว่างการดำเนินคดี
- ดำเนินการขอความในชั้นอัยการ
- ดำเนินการอุทธรณ์-ฎีกาเมื่อมีคำพิพากษาของศาล

รับบั้นสีขาวกับการรณรงค์ยุติความรุนแรง
ผล Po.11 “คำพูดที่อยากได้ยิน”
และ “ท่าทางที่อยากเห็น” จากคนในครอบครัว

25 พฤศจิกายน วันรณรงค์ยุติความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

ความเป็นมาของ ริบบิ้นสีขาว

สู่การรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

ริเริ่มเป็นครั้งแรกในประเทศแคนาดา เมื่อปี 1991 (พ.ศ.2534) หลังจากเหตุการณ์สังหารหมู่ นักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยมอนทรีออล จำนวน 14 ราย ซึ่งมีสาเหตุมาจากอคติทางเพศ โดยผู้ริเริ่มการรณรงค์เป็น กลุ่มอาสาสมัครชาย ประมาณ 100,000 คน ที่ตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและต้องการยุติปัญหาดังกล่าวจึงเรียกร้องให้ผู้ชายทั่วโลกร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาและแสดงตนว่าจะไม่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรี โดยการติด “ริบบิ้นสีขาว” ที่ปกเสื้อเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ต่อมา สหประชาชาติได้กำหนดให้วันที่ 25 พฤศจิกายน เป็น วันขจัดความรุนแรงต่อสตรีสากล ทั่วโลกจึงได้นำสัญลักษณ์ริบบิ้นสีขาว มาเป็นสัญลักษณ์สากลในการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรี ที่มีความหมายถึง...

“ไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย ไม่กระทำความรุนแรง”

ในประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2542 เห็นชอบให้เดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็น “เดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี”

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสื่อมวลชนได้ระดมความร่วมมือ
ในการจัดกิจกรรมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว
ทั่วประเทศ ตลอดทั้งเดือนเพื่อให้สังคมได้ตระหนัก
และเห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรงดังกล่าว

“คำพูดที่อยากได้ยิน” และ “คำพูดที่ไม่อยากได้ยิน”
 “ท่าทางที่อยากเห็น” และ “ท่าทางที่ไม่อยากเห็น”

จากคนในครอบครัว

ผล POLL

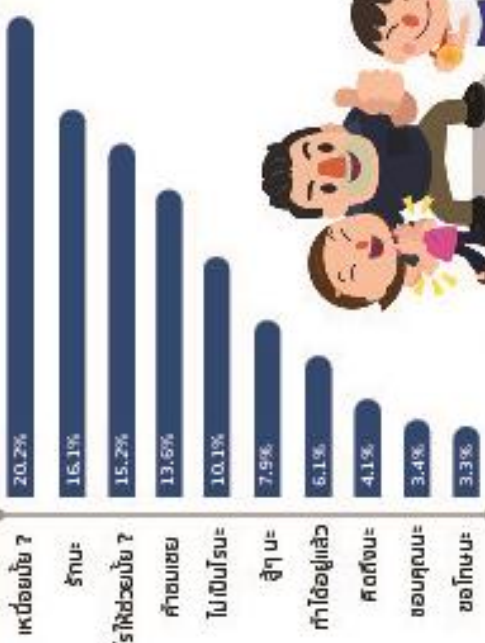

ท่าทางการแสดงออกที่ "อยากเห็น" จากบุคคลในครอบครัว

คำนี้มีผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงตอบไปมากกว่า 1 ข้อ)

10 คำพูดที่ "อยากได้ยิน" จากคนในครอบครัว

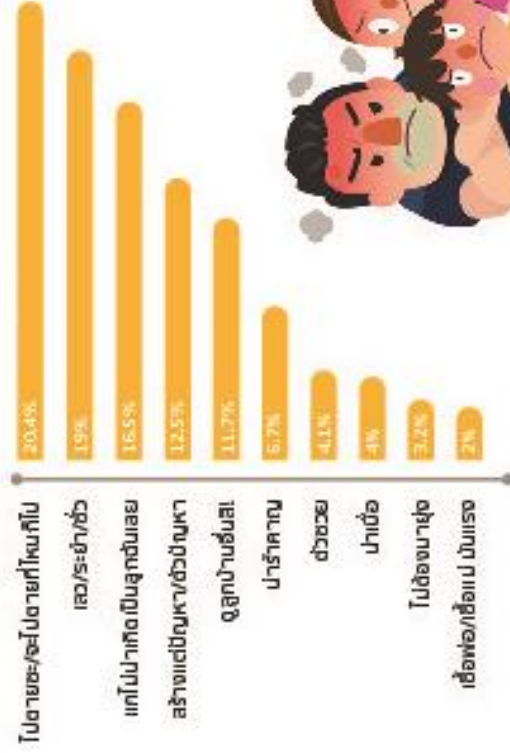

ท่าทางการแสดงออกที่ "ไม่อยากเห็น" จากบุคคลในครอบครัว

คำนี้มีผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงตอบไปมากกว่า 1 ข้อ)

10 คำพูดที่ "ไม่" อยากได้ยินจากคนในครอบครัว

มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง

มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง

หมายถึง ข้อกำหนดที่ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อแสดงถึงความเข้มแข็งของครอบครัว

ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

ด้านสัมพันธภาพ

หมายถึง องค์กรปกครองที่บ่งบอกความเข้มแข็งของครอบครัวด้านสัมพันธภาพ เช่น สมาชิกในครอบครัวแสดงออกถึงความรักและเอาใจใส่ระหว่างกันยอมรับและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สื่อสารระหว่างกันอย่างมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งด้วยเหตุผลไม่ใช้ความรุนแรง

ด้านการพึ่งพาตนเอง

หมายถึง องค์กรปกครองที่บ่งบอกความเข้มแข็งของครอบครัวด้านการพึ่งพาตนเอง ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ ด้านข้อมูลข่าวสาร และการเรียนรู้

ด้านการทำบทบาทหน้าที่ของครอบครัว

หมายถึง องค์กรปกครองที่บ่งบอกความเข้มแข็งของครอบครัวด้านการทำบทบาทหน้าที่ ได้แก่ ครอบครัวทำหน้าที่ของครอบครัวต่อสมาชิก

ด้านทุนทางสังคม

หมายถึง องค์กรปกครองที่บ่งบอกความเข้มแข็งของครอบครัว โดยพิจารณาจาก ทุนทางสังคม ระบบความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมในระดับปัจเจกบุคคล กลุ่ม ชุมชน เครือข่ายทางสังคม ได้แก่ ทุนในการสร้างบรรยากาศความเป็นครอบครัว

ด้านการหลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยงและการปรับตัวได้ในภาวะยากลำบาก

หมายถึง องค์กรปกครองที่บ่งบอกความเข้มแข็งของครอบครัว โดยพิจารณาความสามารถหลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยงและการปรับตัวได้ในภาวะยากลำบาก

ครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง

หมายถึง ครอบครัวที่มีคะแนนหรือค่าเฉลี่ยดัชนีมาตรฐานครอบครัว

เข้มแข็ง สูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็งโดยภาพรวม

ศูนย์พัฒนาครอบครัว

- ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)
- ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ
ความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.)

ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เป็นองค์กรภาคประชาชน จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็น ศูนย์กลางและกลไกในการเฝ้าระวังป้องกัน แก้ไขปัญหา ให้คำแนะนำและส่งเสริมการเรียนรู้ ให้แก่ครอบครัว โดยมีการบริหารจัดการในรูปของ คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ประกอบด้วย ตัวแทนองค์กร กลุ่ม เครือข่ายครอบครัวในชุมชนเป็นสมาชิก โดยการส่งเสริม และสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านต่างๆ อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น โดยใช้กระบวนการประชาคมขับเคลื่อนกิจกรรมในชุมชน

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

- 1) เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาสถาบันครอบครัวในลักษณะ บูรณาการจากทุกภาคส่วนในสังคม
- 2) เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีศูนย์รวมในการ พัฒนาสถาบันครอบครัวที่มี การบริหารจัดการ โดยชุมชนในรูปของคณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
- 3) เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนได้เรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันครอบครัว ที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมอย่างยั่งยืน

กลุ่มเป้าหมายของศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

1) กลุ่มเด็กเยาวชน ก่อนสมรสหรือกลุ่ม ที่คาดว่าจะมีการใช้ชีวิตคู่

2) กลุ่มครอบครัวที่ เตรียมพร้อมเป็น พ่อและแม่มือใหม่ หรือครอบครัวที่มีบุตร หลานอายุ 0 - 5 ปี

3) กลุ่มครอบครัว ปกติหรือครอบครัว ที่มีบุตรหลานที่อยู่ใน ช่วงวัยรุ่น อายุ 12 - 18 ปี

4) กลุ่มครอบครัวที่ มีสมาชิกใน ครอบครัวเป็น ผู้สูงอายุ

5) กลุ่มครอบครัวที่ ประสบปัญหาครอบครัว ปัญหาทางสังคมหรือ ความเดือดร้อนด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตครอบครัว

ภารกิจของศูนย์พัฒนาครอบครัวใน

- 1) การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และศึกษาสภาพปัญหา
- 2) การเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหา และให้คำแนะนำแก่ครอบครัว
- 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ครอบครัวในทุกมิติ

ที่มา : แผนปฏิบัติการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โครงสร้างศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

โดย กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เพจ : White Ribbon Team

เว็บไซต์ : www.violence.in.th

โทรศัพท์ โทรสาร : 0-2642-7750

อีเมล : protectfamily.dv@gmail.com

หน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

- 1) สำรวจและจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว
- 2) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาป้องกันและแก้ไข ปัญหาครอบครัวทุกช่วงวัย
- 3) ผลักดันกิจกรรม/โครงการของ ศพค.ให้เป็นแผน ครอบครัวในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
- 4) ร่วมประชุมคณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน อย่างสม่ำเสมอ
- 5) สนับสนุน/ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครอบครัวในชุมชน
- 6) ให้คำปรึกษาแนะนำในการบรรเทาปัญหาครอบครัว
- 7) ประสานความช่วยเหลือครอบครัวที่ประสบปัญหาครอบครัวและปัญหาทางสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 8) ประสานงานเครือข่ายและหน่วยงานต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัว
- 9) หาช่องทางแหล่งทุนและทรัพยากรในการดำเนินงานของ ศพค.
- 10) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชนให้เป็นที่รู้จัก

กระบวนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ระดับตำบล

01

ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ การดำเนินงานศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน ระดับตำบล

02

คัดเลือกคณะกรรมการ ศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน

03

จัดทำข้อบังคับ ศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน

04

จัดทำคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน

05

จัดทำแผนการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน

06

การประชาสัมพันธ์ การดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน

ผลลัพธ์ของการดำเนินงาน ศพค.

- 1) ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเป็นกลไกกลาง ในการประสาน การทำงานเพื่อพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาครอบครัวในชุมชน โดยทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) ชุมชนเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาครอบครัวในทุกมิติอย่างต่อเนื่อง
- 3) ชุมชนตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากปัญหาครอบครัวด้านต่าง ๆ จนเกิดการรวมตัวเป็นเครือข่ายครอบครัว ดูแลซึ่งกันและกันในชุมชน
- 4) ครอบครัวในชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถดำรงชีวิต ครอบครัว ได้อย่างเหมาะสม

ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรง ในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.)

ศปก.ต. คืออะไร

- ศูนย์ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น (ไกล่เกลี่ย ส่งต่อ ระวังเหตุ)
- หน่วยสนับสนุนการทำงานด้านการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

บทบาท หน้าที่

เฝ้าระวัง ให้คำปรึกษา ให้ความรู้ ให้ความช่วยเหลือ ประสานส่งต่อ และติดตามผลการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในระดับเบื้องต้นได้

บ้านปลอดภัย ชุมชนห่วงใย ไร้ความรุนแรง

บทบาท “ศปก.ต.” และความเชื่อมโยงการดำเนินงาน

โรงเรียนครอบครัว

พื้นที่เรียนรู้เพื่อครอบครัวทุกช่วงวัย

เป็นกลไกที่ส่งเสริมการให้ความรู้ เพิ่มทักษะ และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่สมาชิกครอบครัว ด้วยเนื้อหาความรู้สำหรับครอบครัว สร้างการเรียนรู้ให้แก่ครอบครัวตามสถานการณ์ของชีวิต ด้วยกระบวนการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมตามบริบทของชุมชน ได้แก่ การร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมสะท้อนความรู้สึก ร่วมใช้เวลาทำกิจกรรมด้วยกัน และร่วมเรียนรู้สร้างครอบครัวเข้มแข็ง โดยมีความเชื่อว่า

“การเปลี่ยนแปลงหรือการปรับพฤติกรรมของครอบครัวจะเกิดขึ้นได้ต้องเกิดจากความเข้าใจในตนเอง และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเพื่อครอบครัวของตน”

วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวมีความรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย ตั้งแต่ก่อนแต่งงานจนถึงวัยผู้สูงอายุ
- เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวสามารถเตรียมความพร้อมในการมีชีวิตครอบครัว ทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการสื่อสารที่ดี และใช้เวลาว่างร่วมกันอย่างมีคุณภาพ
- เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนตระหนักถึงการมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีของครอบครัวในชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

- ครอบครัวที่มีผู้ที่เตรียมความพร้อมก่อนใช้ชีวิตคู่หรือคู่แต่งงานใหม่
- ครอบครัวที่มีสมาชิกตั้งครรภ์ หรือสมาชิกคลอดบุตรใหม่
- ครอบครัวทั่วไป หรือครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่น
- ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ

เนื้อหาความรู้สำหรับครอบครัว 4 กลุ่มเป้าหมาย

1 การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ชีวิตคู่หรือคู่แต่งงานใหม่

สำหรับ : ครอบครัวที่มีผู้ที่เตรียมความพร้อมก่อนใช้ชีวิตคู่

- 1) ความเข้าใจธรรมชาติของคู่ชีวิต
- 2) หลักการครองชีวิตคู่
- 3) การสื่อสารในการใช้ชีวิตคู่
- 4) ชีวิตคู่กับการจัดการความขัดแย้ง
- 5) การวางแผนและการบริหารจัดการการเงินของครอบครัว
- 6) การวางแผนครอบครัว
- 7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

2 การเตรียมความพร้อมสำหรับพ่อแม่มีใหม่

สำหรับ : ครอบครัวที่มีสมาชิกตั้งครรภ์ หรือเพิ่งคลอดบุตร

- 1) การดูแลสุขภาพครรภ์ สุขภาพใจของคุณแม่ จนกระทั่งคลอด
- 2) การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่
- 3) บทบาทและภาระหน้าที่ของพ่อแม่มีใหม่
- 4) การเลี้ยงดูลูกตามวัย
- 5) การวางแผนและการบริหารจัดการการเงินของครอบครัว
- 6) การสื่อสารที่ดีในครอบครัว/ชีวิตคู่กับการจัดการความขัดแย้ง
- 7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

3 การส่งเสริมสัมพันธภาพของครอบครัว

สำหรับ : ครอบครัวทั่วไป หรือครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่น

- 1) บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว
- 2) การสื่อสารที่ดีในครอบครัว/การสื่อสารทางบวกกับลูกวัยรุ่น
- 3) การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว
- 4) การใช้เวลาร่วมกันของครอบครัว
- 5) การวางแผนและการบริหารจัดการการเงินของครอบครัว
- 6) การรู้เท่าทันสื่อ โลกออนไลน์
- 7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

4 การเสริมสร้างคุณค่าให้ผู้สูงอายุในครอบครัว

สำหรับ : ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ

- 1) การดูแลผู้สูงอายุ (สุขภาพกายและสุขภาพใจ)
- 2) โรค/อาการของโรคที่มักเกิดกับผู้สูงอายุ
- 3) การสื่อสารที่ดีระหว่างผู้สูงอายุกับวัยรุ่น และสมาชิกในครอบครัว
- 4) ทุกข์/สุขของผู้สูงอายุในครอบครัว
- 5) การเสริมสร้างการมีคุณค่าให้แก่ผู้สูงอายุ
- 6) การวางแผนและการบริหารจัดการการเงินของครอบครัว
- 7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

ที่มา : คู่มือโรงเรียนครอบครัว พื้นที่เรียนรู้เพื่อครอบครัวทุกช่วงวัย, กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

พระราชบัญญัติการฉ้อโกง สงเคราะห์ พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการฉกฉวยเงินสงเคราะห์ พ.ศ. 2545

ความเป็นมาของกฎหมาย

- ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 287 ปี 2515
- พ.ร.บ.การฉกฉวยเงินสงเคราะห์ พ.ศ. 2517 กรมประชาสงเคราะห์
- พ.ร.บ.การฉกฉวยเงินสงเคราะห์ พ.ศ. 2545 กรม สค
- ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท. เป็นนายทะเบียนประจำท้องที่ (กทม./เมืองพัทยา/เทศบาล/อบต.) ปี 2547)

ภารกิจกระทรวง พม.

รมว.พม.

- ออกกฎกระทรวง/ระเบียบ/ประกาศ
- แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
- รับอุทธรณ์/วินิจฉัยกรณีสิ่งเล็กการฉกฉวยเงิน สงเคราะห์ ภาครัฐ
- กำหนดนโยบายการควบคุม/ส่งเสริมการฉกฉวยเงิน สงเคราะห์

ปพม.

1. รับอุทธรณ์คำสั่งและวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วัน **กรณีที่น่าทะเบียน**
 - ไม่รับจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมฉกฉวยเงินสงเคราะห์
 - ไม่รับจดทะเบียนหรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ
 - ไม่รับจดทะเบียนแต่งตั้งและเปลี่ยนตัวกรรมการ
 - มีคำสั่งให้เพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่
 - สิ่งเล็กสมาคมฉกฉวยเงินสงเคราะห์ตามมาตรา 52
2. กำกับและส่งเสริมการนำนโยบายการฉกฉวยเงินสงเคราะห์สู่การปฏิบัติ

อธิบดีกรม สค.

- แต่งตั้งนายทะเบียนประจำท้องที่
- เป็นนายทะเบียนการฉกฉวยเงิน สงเคราะห์ ภาครัฐ
- เป็นนายทะเบียนกลางสมาคมฉกฉวยเงิน สงเคราะห์
- วินิจฉัยชี้ขาดการโต้แย้งการปฏิบัติตามประกาศกระทรวง
- ประกาศจดทะเบียนจัดตั้ง/เลิกสมาคมในราชกิจจานุเบกษา
- ให้ความเห็นชอบค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากประกาศกระทรวง
- กำหนดแบบบัญชีรายได้-รายจ่าย/ทะเบียนสมาชิกของสมาคม

พ.ร.บ.การฉกฉวยเงินสงเคราะห์ พ.ศ. 2545

การจัดตั้งสมาคมฉกฉวยเงินสงเคราะห์

- ประชาชน 7 คนขึ้นไป ขอจดทะเบียนเป็นสมาคมฯ กับ กทม./เมืองพัทยา/เทศบาล/อบต.ในพื้นที่ค่าธรรมเนียม 600 บ.
- สมาคมมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
- อธิบดีกรม สค. เป็นนายทะเบียนกลาง กทม./เมืองพัทยา/เทศบาล/อบต. เป็นนายทะเบียนประจำท้องที่

การบริหารสมาคม

- ที่ประชุมใหญ่สมาชิกเลือกตั้งกรรมการมาบริหาร กรรมการอยู่ในวาระ 2 ปี ไม่เกิน 2 วาระ
- นายทะเบียนประจำท้องที่รับจดทะเบียนจัดตั้ง/เปลี่ยนตัวกรรมการ/แก้ไขข้อบังคับ และกำกับดูแล ให้สมาคมปฏิบัติตามกฎหมาย

ภารกิจที่ถ่ายโอนให้ อปท.

- งานจดทะเบียนสมาคม
- งานตรวจสอบการเงิน/บัญชีสมาคม
- งานตรวจสอบทะเบียนสมาชิกสมาคม
- งานควบคุมกำกับดูแลสมาคมในท้องที่
- งานเผยแพร่ความรู้/สนับสนุนการจัดตั้งสมาคม

วัตถุประสงค์

- มุ่งสงเคราะห์สมาชิกเฉพาะเมื่อมีการตายเกิดขึ้น โดยประชาชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน นับว่าเป็นการรวมกลุ่มของประชาชนซึ่งเป็นรากฐานอันนำไปสู่ความมั่นคง เข้มแข็งของครอบครัวชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง

สมาชิก

- บรรลุนิติภาวะ/สุขภาพแข็งแรง **ค่าสมัครไม่เกิน 100 บาท ค่าบำรุงไม่เกินปีละ 50 บาท** เงินสงเคราะห์ตามจำนวนสมาชิกที่ตายตามอัตราที่กำหนด

ประโยชน์

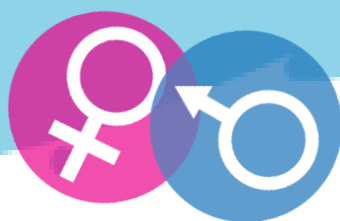
- สมาชิก/ครอบครัวมีหลักประกันเมื่อเสียชีวิต โดยมีเงินค่าจัดการศพ และเงินสงเคราะห์ครอบครัว

รายได้สมาคม

- เงินค่าสมัคร ค่าบำรุง
- เงินหักจากเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้
- เงินบริจาค/ดอกเบี้ย

พระราชบัญญัติความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. 2558

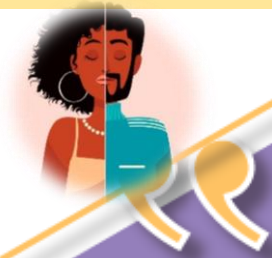

สาระสำคัญ

พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 13 มีนาคม 2558
มีผลบังคับใช้ 9 กันยายน 2558

“ กฎหมายทางเลือกในการคุ้มครองและป้องกันสิทธิให้กับผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ได้เข้าสู่กระบวนการของกฎหมายอย่างเสมอภาค ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็น ชาย หญิง หรือกลุ่มหลากหลายทางเพศ ”

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควรสมควรมีกฎหมาย เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ”

หมายความว่า การกระทำใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน ก้ำกจัดสิทธิประโยชน์ใดๆปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุเพศชายหรือหญิง หรือเพศโดยกำเนิด

ประกอบด้วย 6
หมวด 36 มาตรา

หมวด 1 คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) โดยมี นรม. เป็นประธาน รมว.พม. เป็นรองประธาน อสค. เป็นกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ แผนงานส่งเสริมความเสมอภาคให้ทุกหน่วยปฏิบัติ กำหนดแนวทางช่วยเหลือและเยียวยา วางระเบียบ กำกับ ดูแล วลพ.

หมวด 2 คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.) ซึ่ง รมว.พม. แต่งตั้งโดยการสรรหาตามหลักเกณฑ์ที่ สทพ. กำหนด โดย วลพ. มีอำนาจหน้าที่เพื่อชี้ขาดตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการเลือกปฏิบัติฯ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยหรือเยียวยาให้กับผู้เสียหายจากการถูกเลือกปฏิบัติฯ

หมวด 3 การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ เป็นการวินิจฉัยข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ มีการแต่งตั้งอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ มีขั้นตอนของการเข้าสู่กระบวนการที่ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้

หมวด 4 การชดเชยเยียวยา เมื่อ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่า มีการเลือกปฏิบัติฯ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการชดเชยเยียวยาตามที่ สทพ. กำหนด สิทธิการขอรับการชดเชยและเยียวยาเป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก

หมวด 5 กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ การคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหาย

หมวด 6 บทกำหนดโทษ
- ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง วลพ. ตามมาตรา 20(1) มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ที่มา : พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 ฉบับประชาชน (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561)

โดย กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เฟซบุ๊ก : White Ribbon Team
เว็บไซต์ : www.violence.in.th

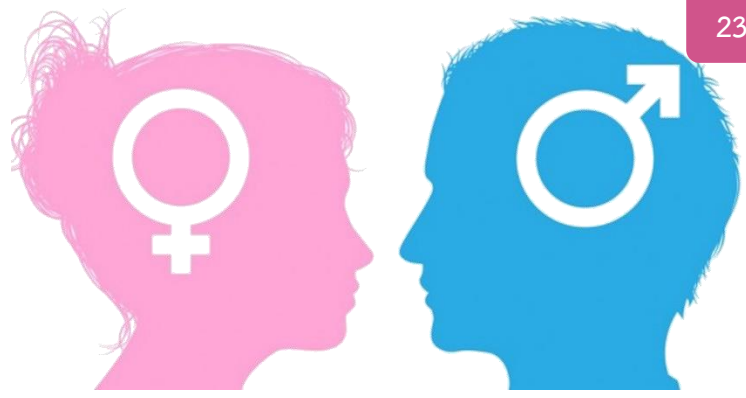
โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2642-7750
อีเมล : protectfamily.dv@gmail.com

คำศัพท์เฉพาะ

ในแผนปฏิบัติการ

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

(พ.ศ. 2563 - 2565)

01

เพศภาวะ

(Gender)

คุณลักษณะ และบทบาททางสังคมที่สังคมกำหนด “ความเป็นหญิง” (Femininity) และ “ความเป็นชาย” (Masculinity) โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมผ่านทางสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ส่งผลต่อการแสดงบทบาททางเพศ ความคาดหวัง ความสัมพันธ์ การเข้าถึงสิทธิ และโอกาส ในสังคมของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง เด็กชาย และผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ในแต่ละสังคม

02

ความเสมอภาคระหว่างเพศ

(Gender Equality)

การเข้าถึงและได้รับสิทธิ หน้าที่ และโอกาส ที่เท่าเทียมของบุคคล ทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงความต้องการจำเพาะ และโอกาสที่แตกต่างกัน การขจัดอุปสรรคซึ่งเป็นผลมาจากเพศภาวะ และความทับซ้อนด้วยเหตุและปัจจัยอื่น ๆ (intersectionality) เพื่อให้บุคคลเข้าถึงสิทธิ โอกาส และทรัพยากรในการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

03

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ

การจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ หรือ การแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เพื่อให้บุคคลทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศเข้าถึงและได้รับสิทธิ หน้าที่ และโอกาส ตามหลักการสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

04

การจัดทำงบประมาณที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ

(Gender Responsive Budgeting : GRB)

การจัดทำงบประมาณที่มีการวิเคราะห์ถึงความจำเป็น การเข้าถึง ผลประโยชน์และผลกระทบที่แตกต่างของหญิง ชาย และกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้เกิดการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรมและเหมาะสมแก่ประชากรกลุ่มต่างๆ ซึ่งเป้าหมายคือ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

05

กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTI)

กลุ่มบุคคลที่มีเพศวิถี (sexual orientation) และอัตลักษณ์ทางเพศ (gender identity) ที่มีความหลากหลาย ได้แก่

หญิงรักหญิง (Lesbian)

ผู้มีเพศสรีระเป็นหญิง มีความสนใจ ความพึงพอใจ ความรักใคร่ทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศกับผู้ที่มีเพศสรีระเป็นหญิงเช่นเดียวกัน

ชายรักชาย (Gay)

ผู้มีเพศสรีระเป็นชาย มีความสนใจ ความพึงพอใจ ความรักใคร่ทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศกับผู้ที่มีเพศสรีระเป็นชายเช่นเดียวกัน

คนรักสองเพศ (Bisexual)

ผู้ที่มีความสนใจ ความพึงพอใจ ความรักใคร่ทางเพศและ มีสัมพันธ์ภาพทางเพศได้ทั้งกับผู้ที่มีเพศสรีระเดียวกันและต่างเพศ

คนข้ามเพศ (Transgender)

ผู้ที่นิยามอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองแตกต่างจากเพศกำเนิด โดยมีความรู้สึก ความชอบและการแสดงออกทางเพศแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด

คนที่มีเพศกำกวม (Intersex)

ผู้มีเพศสรีระที่กำกวม ไม่สามารถระบุได้ว่าบุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง โดยอาจพบตั้งแต่แรกเกิดหรือค้นพบในช่วงวัยเจริญพันธุ์

โดย กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เพจ : White Ribbon Team

เว็บไซต์ : www.violence.in.th

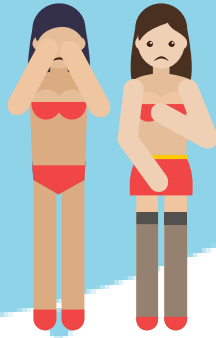

โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2642-7750

อีเมล : protectfamily.dv@gmail.com

ที่มา : กองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ ข้อมูล ณ วันที่ 21 เมษายน 2563

พระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปราม
การค้าประเวณี พ.ศ. 2539

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2539

มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2539

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและการค้าประเวณี มีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญา และการศึกษา สมควรลดโทษ และเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็น การให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต ในขณะเดียวกัน เพื่อเป็นการปราบปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองบุคคล โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชนที่อาจถูกล่อลวง หรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี สมควรกำหนดโทษบุคคลซึ่งกระทำชำเรา โสเภณีเด็กในสถานการณ์การค้าประเวณี บุคคลซึ่งหารายได้จากการค้าประเวณีของเด็ก และเยาวชน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจในการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองไปเพื่อการค้าประเวณี ให้อำนาจศาลที่จะถอนอำนาจปกครองของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็ก เพราะเหตุที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี นอกจากนี้ในปัจจุบัน ปรากฏว่าได้มีการโฆษณาชักชวนหรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการ ติดต่อกันในการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลาย สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด

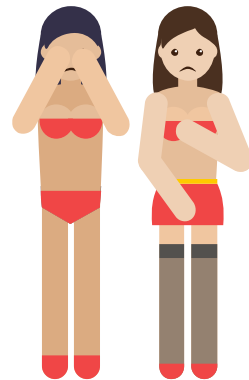

ที่มา : เอกสารความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การค้าประเวณี พ.ศ. 2538, กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

สรุปสาระสำคัญ

เจตนารมณ์ของกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
1) มีมาตรการกำหนดโทษลดโทษให้แก่ผู้กระทำการค้าประเวณีและคุ้มครองบุคคลที่ถูกค้าประเวณี โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงหรือชักนำไปเพื่อการค้าประเวณี	1) มีเจตนารมณ์เพื่อลงโทษผู้ที่แสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
2) เปิดโอกาสให้ผู้กระทำการค้าประเวณีได้รับการอบรม ฟันฟูจิตใจ การบำบัด รักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนา อาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต	2) มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำ จังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกฎหมายนี้ ให้มีประสิทธิภาพ
3) กำหนดโทษผู้แสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณี รวมถึงผู้ที่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจ ให้ผู้อยู่ในความปกครองไป ค้าประเวณี	3) ให้อำนาจหน้าที่คณะกรรมการฯ ในการกำหนดแนวทางการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพและประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

คำนิยามที่สำคัญในพระราชบัญญัติฯ

	หมายความว่า
การค้าประเวณี	การยอมรับการกระทำชำเราหรือ การยอมรับการกระทำอื่นใดหรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อันใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็น บุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ
สถานการค้าประเวณี	สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้า ประเวณีหรือยอมให้มีการค้าประเวณี และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย
สถานแรกรับ	สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้นหรือ สถานที่ที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อรับผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อพิจารณาวิธีการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล
การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ	การอบรมฟันฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและ พัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต
กรรมการ	กรรมการคุ้มครองและ พัฒนาอาชีพ หรือกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
พนักงานเจ้าหน้าที่	ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้
อธิบดี	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
รัฐมนตรี	รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

สถานแรกรับ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
จำนวน 4 แห่ง

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว
จำนวน 9 แห่ง

สค. ได้มีประกาศ เรื่อง ให้ศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว ทำหน้าที่สถานควบคุมตัวสถานแรกรับ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และศูนย์ให้การช่วยเหลือสตรีและครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว
จังหวัดเชียงราย

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ บ้านสองแคว
จังหวัดพิษณุโลก

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว จังหวัดพิษณุโลก

ศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาสตรี
และครอบครัว รัตนาภา
จังหวัดขอนแก่น

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว
เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บรมราชินีนาถ
จังหวัดลำพูน

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว
จังหวัดลำปาง

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ บ้านนารีสวัสดิ์
จังหวัดนครราชสีมา

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัวเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระเทพฯ 36 พรรษา จังหวัดชลบุรี

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ บ้านเกร็ดตระการ
จังหวัดนนทบุรี

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรี และครอบครัวภาคกลาง
จังหวัดนนทบุรี

สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพภาคใต้
(บ้านศรีสุราษฎร์) จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัวภาคใต้
จังหวัดสงขลา

ที่มา : เอกสารความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2538, กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

โดย กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เพจ : White Ribbon Team

เว็บไซต์ : www.violence.in.th

โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2642-7750

อีเมล : protectfamily.dv@gmail.com

สวัสดิการต่างๆ ที่ควรรู้

เงินอุดหนุนสงเคราะห์สตรีหรือครอบครัว

ที่ประสบปัญหาทางสังคม

ที่มา : ระเบียบกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวว่าด้วยการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม. พ.ศ. 2560

สตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาสังคม

หมายความว่า สตรีหรือครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและประสบปัญหาความเดือดร้อน ที่เกิดจากสาเหตุหัวหน้าครอบครัวถึงแก่ความตาย ถูกทอดทิ้ง ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ต้องโทษจำคุกและถูกจำคุก เจ็บป่วยร้ายแรงจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ผู้พ้นโทษที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ผู้ค้าประเวณี ผู้ประสบภัยพิบัติซึ่งไม่อาจคาดหมายได้ ผู้ประสบภาวะยากลำบากในการดำรงชีพ หรือผู้ประสบปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขโดยฉับพลันทันที เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่นตามมา

การให้ความช่วยเหลือ

ให้ดำเนินการตามความจำเป็น ซึ่งอาจให้การช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของไม่เกินครั้งละ 3,000 บาท/ครอบครัว และช่วยติดต่อกันไม่เกิน 3 ครั้ง/ครอบครัว/ปีงบประมาณ ซึ่งวิธีการช่วยเหลือ ให้ดำเนินการตาม “หลักการสังคมสงเคราะห์” โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย

- 1) ให้การช่วยเหลือเป็นค่าเครื่องอุปโภคบริโภค และหรือค่าใช้จ่ายในการครองชีพตามความจำเป็น
- 2) ให้การช่วยเหลือเป็นค่ารักษาพยาบาล
- 3) ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเท่าที่จำเป็น
- 4) ให้การช่วยเหลือเป็นเงินทุนประกอบอาชีพ รวมถึงการรวมกลุ่มอาชีพ
- 5) กรณีอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นตามที่อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติเป็นการเฉพาะราย

สถานที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือ

ในเขตกรุงเทพฯ

ยื่นคำขอฯ ได้ที่ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว หรือสถานที่ที่กรมกำหนด

ในส่วนภูมิภาค

ยื่นคำขอฯ ได้ที่ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานที่ที่หน่วยงานดังกล่าวกำหนด

“เอกสาร” ในการยื่นคำขอรับการช่วยเหลือ

1 แบบคำขอตามที่กรมกำหนด

2 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาเอกสารประจำตัวที่ทางราชการออกให้

3 หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ใบมรณบัตร สำเนาใบสำคัญการหย่า สำเนาหนังสือกำหนดพื้นที่ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น

สรุปรายละเอียดมีนสงเคราะห์/มีนจุดหยุด กระบวนการมีนสงเคราะห์และความจำเป็นของมนุษย์

สป.บพ.
จำนวน 1 ประเภท

1. เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน
- เงิน/สิ่งของ ไม่เกิน 2,000 บาท

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2547 และฉบับที่ 2 พ.ศ.2550

กรม ดย.
จำนวน 3 ประเภท

1. เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- เงินค่าเลี้ยงดูเด็ก รายละ 600 บาท/เดือน/คน จนถึงอายุ 6 ปี
ระเบียบกรมกิจการเด็กและเยาวชน ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พ.ศ.2562 และประกาศกรมกิจการเด็กและเยาวชน เรื่อง การลงทะเบียนขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ประจำปีงบประมาณ 2562

2. เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวช่วยเหลือเด็กขาดแคลนและเด็กฝากเลี้ยงตามบ้าน

- เงินช่วยเหลือครอบครัว ไม่เกิน 1,000 บาท/เด็ก 1 คน และ 3,000 บาท กรณีมีเด็กมากกว่า 1 คน และสามารถให้การช่วยเหลือได้ ไม่เกิน 3 ครั้ง/ปี

- เงินค่าเลี้ยงดูเด็ก เดือนละไม่เกิน 2,000 บาท/เด็ก 1 คน

- ช่วยเหลือสิ่งของ เช่น เครื่องอุปโภคบริโภคสำหรับเด็ก เดือนละไม่เกิน 500 บาท/เด็ก 1 คน
ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ.2529

3. เงินอุดหนุนช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์

- กรณีการให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ได้ความอุปการะเด็กมากกว่า 1 คน พิจารณาช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็ก ภายในวงเงินเดือนละไม่เกิน 4,000 บาท หรือช่วยเหลือเป็น เครื่องอุปโภคบริโภค ภายในวงเงินเดือนละไม่เกิน 1,000 บาท

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กแบบครอบครัวอุปถัมภ์ พ.ศ. 2544

กรม พท.
จำนวน 1 ประเภท

1. เงินสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
- เงิน/สิ่งของ ไม่เกินครั้งละ 3,000 บาท ต่อครอบครัว และไม่เกิน 3 ครั้ง/ปี

ระเบียบกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2558

กรม สค.
จำนวน 1 ประเภท

1. เงินอุดหนุนสงเคราะห์สตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม
- เงินช่วยเหลือ ไม่เกินครั้งละ 3,000 บาท/ครอบครัว และช่วยเหลือติดต่อกันไม่เกิน 3 ครั้ง/ปี

ระเบียบกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ว่าด้วยการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม พ.ศ. 2560

กรม พส.
จำนวน 5 ประเภท

1. เงินอุดหนุนเงินสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว
- เงิน/สิ่งของ ครั้งละไม่เกิน 2,000 บาท ไม่เกิน 3 ครั้ง/ครอบครัว
หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0526.7/17336 ลงวันที่ 26 เม.ย. 2539 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายโครงการณรงค์เพื่อป้องกันโรคเอดส์

2. เงินอุดหนุนเงินสงเคราะห์ด้านเงินทุนประกอบอาชีพ

- เงินทุนประกอบอาชีพ รายละ 5,000 บาท **หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0526.7/3140 ลงวันที่ 29 ม.ค. 2539 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายโครงการณรงค์เพื่อป้องกันโรคเอดส์ และหนังสือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ พม 0316.4/4734 ลงวันที่ 14 พ.ค. 2536 เรื่อง การดำเนินงานช่วยเหลือด้านเงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์**

3. เงินอุดหนุนสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากในประเทศกลับภูมิลำเนาเดิม

- เงิน เพื่อเป็น ค่าอาหาร วันละไม่เกิน 100 บาท ค่าพาหนะ ตามจริงในอัตราประหยัด ค่าพักแรม ตามจริงโดยประหยัด เฉพาะกรณีจำเป็น ค่าใช้จ่ายกรณีเจ็บป่วย ตามจริงที่สถานพยาบาลเรียกเก็บ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่เกิน 100 บาทตามจำเป็น

ระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยากในประเทศให้กลับภูมิลำเนาเดิม พ.ศ.2543 และประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ 24 เมษายน 2543 เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากในประเทศกลับภูมิลำเนาเดิม

4. เงินอุดหนุนเงินสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง

- เงิน/สิ่งของ ครั้งละไม่เกิน 3,000 บาท ไม่เกิน 3 ครั้ง/ปี
ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มิรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ.2552

5. ค่าใช้จ่ายช่วยเหลือชาวเขาค้นสังคมสงเคราะห์

- เงิน/สิ่งของ ครั้งละไม่เกิน 1,000 บาท ไม่เกิน 3 ครั้ง/ครอบครัว/ปี
หนังสือกระทรวงการคลัง ต้นที่สุด ที่ กค 0526.7/32083 ลงวันที่ 24 ก.ค.2539 เรื่อง เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับตัวชาวเขา

กรม พส.
จำนวน 2 ประเภท

1. เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบาก
- เงิน อาหารและ/หรือเครื่องนุ่งห่ม พิจารณาช่วยเหลือตามความจำเป็น และเหมาะสมไม่เกินวงเงิน ครั้งละ 2,000 บาท ไม่เกิน 3 ครั้ง/คน/ปี

**ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง เงินอุดหนุนผู้สูงอายุในภาวะยากลำบาก พ.ศ.2557

2. เงินสนับสนุนค่าจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี

- เงินสนับสนุน จำนวน 2,000 บาท
** ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี พ.ศ.2557 และฉบับที่ 2 พ.ศ.2561**

หมายเลขโทรศัพท์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

เลขที่ 255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

เลขที่ 539/2 อาคารมหานครนิคม ชั้น 23 ถนนศรีอยุธยา แขวง ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

www.dwf.go.th, www.violence.in.th โทรศัพท์ 0 2306 8746 โทรสาร 0 2306 8781

กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว โทรศัพท์ 0 2642 7746 – 51 โทรสาร 0 2642 7750

ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โทรศัพท์ 0 2642 5048

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เลขที่ 1034 ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100

โทรศัพท์ 02-659-6443 , 02-659-6526 -7

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม โทรศัพท์ 1300 (อัตโนมัติ) , 0 2659 6259 โทรสาร 0 2659 6259

สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือกฎหมายแก่ประชาชน (ส่วนกลาง) โทรศัพท์ 0 2142 5128, 0 2142 2076 – 77

สำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว โทรศัพท์ 0 2222 8121 - 9, 0 2222 2477 โทรสาร 0 2224 2477

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กองบัญชาการตำรวจนครบาล โทรศัพท์ 0 2280 5060 – 79 โทรสาร 0 2280 5084

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โทรศัพท์ 0 2251 5222 – 5 โทรสาร 0 2251 4214

กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (ปคม.) โทรศัพท์ 0 2511 0731

งานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ศูนย์ปฏิบัติการ โทรศัพท์ 0 2205 3421 – 3 ต่อ 26 โทรสาร 0 2251 9711, 0 2250 1533

กระทรวงสาธารณสุข

โทรศัพท์ 02-590-1000

กรมอนามัย โทรศัพท์ 02-590-4000

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ โทรศัพท์ 02-590-4171

กรมสุขภาพจิต สายด่วนกรมสุขภาพจิต โทร. 1667

กรมการแพทย์ โทรศัพท์ 02-590-6000

สายด่วนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน โทร. 1669

กระทรวงยุติธรรม

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โทรศัพท์ 02-141-2999 , 02-141-3000 , 02-141-3001

กรุงเทพมหานคร

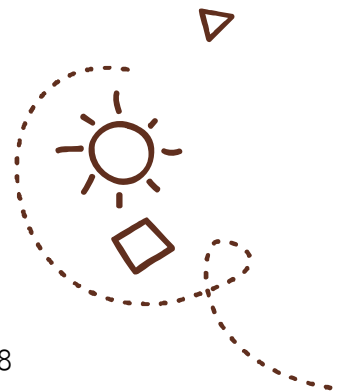
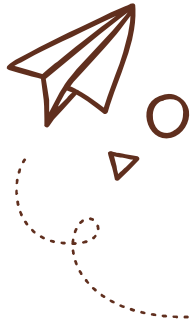
โทรศัพท์กลาง 0-2221-2141-69 โทรสาร 0-2221-2170 , 0-2280-7415

สำนักพัฒนาสังคม โทรศัพท์ 02-245-5165 , 02-247-9450 , 02-247-9453 , 02-247-9495 โทรสาร 0-2248-6152 ต่อ 3945

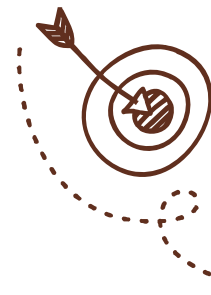
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด (พมจ.)

พมจ.กระบี่ โทรศัพท์ 075-611-044 โทรสาร 075-612-586
 พมจ.กาญจนบุรี โทรศัพท์ 034-512-455 โทรสาร 034-511-775
 พมจ.กาฬสินธุ์ โทรศัพท์ 043-811-437 ถึง 12 - 16 โทรสาร 043-811-437 ถึง 19
 พมจ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055-705-180 , 055-705-030 โทรสาร 055-705-030
 พมจ.ขอนแก่น โทรศัพท์ 043-246-729 , 043-237080 โทรสาร 043-237-986
 พมจ.จันทบุรี โทรศัพท์ 039-312-552 โทรสาร 039-327-868
 พมจ.ฉะเชิงเทรา โทรศัพท์ 038-516-117 โทรสาร 038-511-634
 พมจ.ชลบุรี โทรศัพท์ 038-277-877 โทรสาร 038-285-208
 พมจ.ชัยนาท โทรศัพท์ 056-411-103 โทรสาร 056-411-103
 พมจ.ชัยภูมิ โทรศัพท์ 044-056550-3 ถึง 4 โทรสาร 044-056-554
 พมจ.ชุมพร โทรศัพท์ 077-511-710 โทรสาร 077-502-996
 พมจ.เชียงราย โทรศัพท์ 053-150-153 โทรสาร 053-150-153 ถึง 17 , 18
 พมจ.เชียงใหม่ โทรศัพท์ 053-112-716 โทรสาร 053-112-718
 พมจ.ตรัง โทรศัพท์ 075-218-366 โทรสาร 075-220-213
 พมจ.ตราด โทรศัพท์ 039-511-588 โทรสาร 039-525-296
 พมจ.ตาก โทรศัพท์ 055-511-452 โทรสาร 055-517-446
 พมจ.นครนายก โทรศัพท์ 037-311-480 โทรสาร 037-311-480
 พมจ.นครปฐม โทรศัพท์ 034-340-015 ถึง 17 โทรสาร 034-340-015 ถึง 17
 พมจ.นครพนม โทรศัพท์ 042-511-022 โทรสาร 042-511-506
 พมจ.นครราชสีมา โทรศัพท์ 044-243-000 โทรสาร 044-241-079
 พมจ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ 075-356-165 โทรสาร 075-341-026
 พมจ.นครสวรรค์ โทรศัพท์ 056-803-532 ถึง 5 โทรสาร 056-803-532 ถึง 5
 พมจ.นนทบุรี โทรศัพท์ 02-580-0737 ถึง 8 โทรสาร 02-950-2134 , 02-580-0737 ถึง 19
 พมจ.นราธิวาส โทรศัพท์ 073-532-105 ถึง 6 โทรสาร 073-532-105 ถึง 6
 พมจ.น่าน โทรศัพท์ 054-716-401 โทรสาร 054-716-402
 พมจ.บึงกาฬ โทรศัพท์ 042-492-462 โทรสาร 042-492-463
 พมจ.บุรีรัมย์ โทรศัพท์ 044-666-550 ถึง 1 โทรสาร 044-666-550
 พมจ.ปทุมธานี โทรศัพท์ 02-581-6043 โทรสาร 02-581-4937
 พมจ.ประจวบคีรีขันธ์ โทรศัพท์ 032-611-349 โทรสาร 032-603-164
 พมจ.ปราจีนบุรี โทรศัพท์ 037-482-407 , 037-482-408 โทรสาร 037-482-411
 พมจ.ปัตตานี โทรศัพท์ 073-333-762 ถึง 3 โทรสาร 073-349-145
 พมจ.พระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ 035-345-367 โทรสาร 035-335-857
 พมจ.พังงา โทรศัพท์ 076-412-179 โทรสาร 076-414-253
 พมจ.พัทลุง โทรศัพท์ 074-613-289 โทรสาร 074-612-609
 พมจ.พิจิตร โทรศัพท์ 056-611-130 โทรสาร 056-611-130
 พมจ.พิษณุโลก โทรศัพท์ 055-259-565 โทรสาร 055-246-827
 พมจ.เพชรบุรี โทรศัพท์ 032-426-091 โทรสาร 032-410-643
 พมจ.เพชรบูรณ์ โทรศัพท์ 056-725-743 ถึง 5 โทรสาร 056-725-743 ถึง 18

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด (พมจ.) (ต่อ)

พมจ.แพร่ โทรศัพท์ 054-511-572 โทรสาร 054-511-572
 พมจ.พะเยา โทรศัพท์ 054-449-658 โทรสาร 054-449-658 ถึง 7
 พมจ.ภูเก็ต โทรศัพท์ 076-212-726 , 076-212-762 โทรสาร 076-212-761
 พมจ.มหาสารคาม โทรศัพท์ 043-777-121 โทรสาร 043-777-577
 พมจ.มุกดาหาร โทรศัพท์ 042-611-442 โทรสาร 042-611-442
 พมจ.แม่ฮ่องสอน โทรศัพท์ 053-611-205 โทรสาร 053-611-261
 พมจ.ยะลา โทรศัพท์ 073-243-004 โทรสาร 073-212-962
 พมจ.ยโสธร โทรศัพท์ 045-711-579 โทรสาร 045-711-080
 พมจ.ร้อยเอ็ด โทรศัพท์ 043-511-099 โทรสาร 043-511-993
 พมจ.ระนอง โทรศัพท์ 077-800-128 โทรสาร 077-800-130
 พมจ.ระยอง โทรศัพท์ 038-694-141 โทรสาร 038-694-075
 พมจ.ราชบุรี โทรศัพท์ 032-337-620 , 032-326-821 โทรสาร 032-321-981
 พมจ.ลพบุรี โทรศัพท์ 036-770-168 ถึง 9 โทรสาร 036-770-168
 พมจ.ลำปาง โทรศัพท์ 054-265-042 ถึง 4 โทรสาร 054-265-043
 พมจ.ลำพูน โทรศัพท์ 053-511-188 , 053-511-141 โทรสาร 053-511-188
 พมจ.เลย โทรศัพท์ 042-811-293 โทรสาร 042-832-320
 พมจ.ศรีสะเกษ โทรศัพท์ 045-611-474 โทรสาร 045-611-474
 พมจ.สกลนคร โทรศัพท์ 042-711-439 ถึง 40 โทรสาร 042-733-571
 พมจ.สงขลา โทรศัพท์ 074-311-188 โทรสาร 074-322-016
 พมจ.สตูล โทรศัพท์ 074-711-375 โทรสาร 074-711-375
 พมจ.สมุทรปราการ โทรศัพท์ 02-395-2224 , 02-395-4136 , 02-382-6046 โทรสาร 02-382-6046
 พมจ.สมุทรสงคราม โทรศัพท์ 034-712-614 โทรสาร 034-715-730
 พมจ.สมุทรสาคร โทรศัพท์ 034-411-041 โทรสาร 034-427-120
 พมจ.สระแก้ว โทรศัพท์ 037-425-068 โทรสาร 037-425-201
 พมจ.สระบุรี โทรศัพท์ 036-340-779 โทรสาร 036-340-794
 พมจ.สิงห์บุรี โทรศัพท์ 036-507-163 โทรสาร 036-507-162
 พมจ.สุโขทัย โทรศัพท์ 055-611-234 / 055-616-417 โทรสาร 055-611-234
 พมจ.สุพรรณบุรี โทรศัพท์ 035-535-386 ถึง 7 โทรสาร 035-535-386 ถึง 7
 พมจ.สุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ 077-355-080 ถึง 1 โทรสาร 077-355-080 ถึง 1
 พมจ.สุรินทร์ โทรศัพท์ 044-558-408 โทรสาร 044-558-412
 พมจ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-411-027 โทรสาร 042-422-840
 พมจ.หนองบัวลำภู โทรศัพท์ 042-312-030 โทรสาร 042-311-934
 พมจ.อ่างทอง โทรศัพท์ 035-616-156 โทรสาร 035-611-163
 พมจ.อุดรธานี โทรศัพท์ 042-325-615 โทรสาร 042-212-590
 พมจ.อุทัยธานี โทรศัพท์ 056-511-229 โทรสาร 056-511-229
 พมจ.อุตรดิตถ์ โทรศัพท์ 055-414-061 โทรสาร 055-414-061
 พมจ.อุบลราชธานี โทรศัพท์ 045-344-641 โทรสาร 045-344-579
 พมจ.อำนาจเจริญ โทรศัพท์ 045-523-126 โทรสาร 045-523-126

 เพจ : กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

 www.dwf.go.th

 โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2642-7750

กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

